

Het meeste kijken is vanzelfsprekend gericht op zien
Zien is doel, kijken middel
Kijken is houding, zien het resultaat
Zien is het verhaal, kijken het doen

We kijken het liefst uit een raam
Het is tegelijk binnen en buiten zijn
Een zichtlijn met een kader
Het heeft iets geruststellend en we vallen niks lastig*

Om verder te kijken, moeten we snoeien
Wij ja, want we vormen samen dit bos
waarvan elke boom wortel schiet
in dit dorp, op deze plek, we groeien

Van bovenaf gezien, zijn we allemaal even klein
We hoeven slechts om ons heen te kijken
hoe dit landschap, geschapen door mensenhanden
ons samen wortelt, hoe weelde zich vertakt in groen

Onze ogen hebben zich verenigd
Onze blikken hebben zich gekruist
Samen leggen we de weg terug af
van kijken naar zien, naar dit landschap

door mensenhanden geschapen
dat vista's biedt, een vergezicht,
overzicht, uitzicht, een nieuw licht
werpt op kunst als geconcentreerde natuur

Het is een kwestie van openbreken
Wat onder de bast schuilt
Een verloren tijd die we samen hervinden
In een cultuurpark, één landgoed,
Dorpsnatuur dat op dezelfde weg is als wij begaan
Van zien naar kijken en doen

Iedere jaarring vertelt hoe het ooit geweest was
Elke steen zet geschiedenis in verband

*naar het gedicht Kijk van Bernhard Dewulf